

pendents disminueixen. Amb molta moral i constància, sense perdre la paciència, aconseguirem assolir el cim. Aquest es un turonet en mig d'una esplanada. Quan falten pocs metres per arribar els núvols ens envolten. Ens aturem, unes mirades, un moment de reflexió, i seguim la marxa. Per sort, quan som a dalt de tot s'obren clarianes.

La panoràmica és impressionant. Entre núvols el Pamir: El Lenin, el Comunisme. El Karakorum: K2, Racapossi, Nanga Parbat -tot un mar de muntanyes-. I molt més a prop, el Kongur Shan (7.719 mts).

El fred que estem passant a causa del vent i la boira, i pel fet de preparar els esquís per al descens, ens fa fora ràpidament. La neu és crosta però en poca estona som al camp base 2. Quan s'aixeca el nou dia, sense preses desmuntem el campament. Les tendes estan soldades al gel. Amb molta paciència les anem arrencant i fem el descens fins al camp base.

Fem una gran festa amb tota la gent del grup, que durant aquests dies han anat pujant al cim.

Passem una nit a les iurtes dels kirguisos i des d'aquí ens acomiadem del Muztagh Ata, amb una nevada a la nit que arriba fins al camp base.

Tornem a Kalikuli a dinar i d'aquí viatgem fins a Kashgar, ciutat-oasi amb

P. Bolsa

Components de l'expedició: d'esquerra a dreta Toni Arasa, Josep Viñeta, Àngel Valverdú, Joan Soley, Martí Saeta, Biel Grau, Ramon Marquès, Paco Bolsa i Carles Garcia